

Szalézi Értesítő

BESZÁMOLÓ
4
a nagyböjti
lelkigyakor-
latokról

MEGHÍVÓ
4
"Ladik" Apostag

FÓKUSZBAN:
*a Don Bosco
Nővérek egri
kollégiuma*

Don Pascual Chávez
SZERETNI AZ ÉLETET - Kapcsolatban

A hit mozija:
Don Bosco - A szeretet küldetése

Máriás gondolatok

A Segítő Szűzanya szentje

FÓ-

Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium, Eger

Pillanatképek a fennállásnak tizedik évfordulóját ünneplő intézet történetéből

Gyermekként, de még fiatal koromban is a kollégium területe egy focipálya melletti elhagyatott rész volt, felvonulási és egyéb össze-vissza épületekkel a lakótelep építése miatt. Az egriek „káposztás”-nak hívták ezt a területet, mert korábban itt hatalmas káposztaföldek voltak. A férjemék ministránsként ide jártak focizni, de még az első gyermekünket is ide hoztuk korcsolyázni.

Időközben a káposztaföldön felépült a Csuvas Köztársaság testvérvárosaként Csebokszárinak nevezett lakótelep. Az elmúlt évtizedekben az itt élő emberek hite megfoghatkozott, az Egyház iránt pedig közömbössé váltak.

A rendszerváltás első „világmegváltó, reménytváró” hangulatában egyszer ismeretlenül egy férfi kereste fel Seregély István érseket azzal, hogy talált egy szép keresztet a szőlők között, hadd helyezze el a lakótelep szélén, a felvonulási épületek elé. Az érsek atya azzal biztatta, hogy ő nem bánja, ha a városépítési osztálynak nincs kifogása ellene, állhat ott a kereszt. A feszület ma is áll, több mint tíz év után, és áldozatos emberek gondossága folytán mindig friss virág van körülötte.

A főpásztor első gondolata a lakótelepiek újraevangelizálása érdekében egy karitás központ létrehozása volt, melyben urnatemető és kápolna is helyet kapott volna. A nehéz helyzetben élő emberek ellenállása azonban ekkorra már olyan nagy volt, hogy egy lakossági fórumon,

amelyen szerette volna bemutatni elképzelésünket, az érsek atyát kifütyülték, a mellette agitálókat pedig elkergették.

Később az érsek megváltoztatta tervét, és főiskolai kollégium építését határozta el. A város kijelölte számára a lakótelep elején azt a bizonyos elhanyagolt, felvonulási épületekkel csúfított területet, ahol már ott állt a kereszt.

Az építető keresett egyházmegyéjének egy szerzetesrendet, amely a kollégiumot működteti majd. A megszólítottak sorra elhárították kérését, így többek között a szalézi nővérek, a Segítő Szűz Mária Leányai is. Kis idő elteltével azonban a római előjáró felhívta az érseket, és mégis igent mondott a felkérésre, mert missziós nővérek segítségével talált megoldást arra, hogy Egerben is közösséget alapítsanak.

Izgatottan vártam a találkozást a nővérekkel, akikkel tudtam, hogy együtt fogok dolgozni. Nem ismertem, nem ismerhettem őket, hiszen korosztályom az elnyomatás évei alatt egyáltalán nem találkozhatott szerzetesekkel, és a szaléziak női ága azelőtt nem is volt jelen az egyházmegyében.

Mogyoródról érkeztek a nővérek. Ami rögtön megfogott bennük, az az egyszerűségük volt, és a déli népekre jellemző derű és nyitottság. A még nem teljesen kész épületben találkoztunk, az állványok és a malteros vödrök között. Giordana nővér, mint egy jó művezető, azonnal ter-

vezni kezdett. Már az építkezés idején kaptunk egy óriási pálmát, amely az előcsarnokban állt. A nővérek körbeállták, majd egy Don Bosco ereklyét helyeztek el a palma gyökeréhez a földbe, és együtt imádkoztak. Talán ez a palma volt a lelki alapozás.

Az épület szentelésekor az összes nővér idelátogatott. Örömmel vették birtokba a közösség új helyét. Annuska nővér – akinek az élete egy történelmi legenda – kiállt az erkélyre és rápillantott a lakótelepre. Ezután így szólt: „Úgy látom, ez nagyon jó terep. Hála legyen érte Istennek.” Giordana nővér, az akkori igazgató kiváló – ma úgy mondanánk „manager” – tulajdonságokkal rendelkezett. Sokat tanultam tőle. Ha munkáról volt szó, mindig az első volt, hogy példájával tegye hitelessé elvárásait.

Nyaranta százánál is több gyerek táborozik a Don Bosco nővérek oratóriumában. Minden érdeklődőt és jelentkezőt szeretettel fogadunk, akár hívő, akár nem, hiszen ez a segítség és a szolgálaton túl egyfajta evangelizációs lehetőség is.

Tíz esztendő egy intézmény életében nem nagy idő, reméljük azonban, hogy a főiskolai hallgatók és mindazok életében, akik velünk találkoznak, nem az évek, hanem azok az élmények és értékek lesznek meghatározóak, amelyeket itt átéltek és magukkal vittek az életükbe.

Dr. Lukács Tamásné

Kedves Munkatársak! Kedves Don Bosco-tisztelők!

A jó Isten kegyelméből ismét Torinóban jártam, mivel novíciusunk a Torinó melletti Pinerolóban végzi noviciátusát. Így részt vehettem az eljárók kuratóriumán. Ha rövid ideig is, de Torinóban volt alkalmam végigjárni azokat az épületeket, ahol Bosco Szent János élt és tevékenykedett.

Meghatódottan léptem be a Segítő Szűzanya templomába, amelyet éppen most újítanak fel. Ámulva a bazilika ragyogó szépségén, eszembe jutott a régi imádság: „Hiszen hívsz segíteni, ó hatalmas! Akarsz is segíteni, ó irgalmas! Kell is segítened, ó hűséges! Fogsz is segíteni, ó kegyelmes!”

Nem tudom, Don Bosco ismerte-e ezt a szép imádságot, azonban annyi bizonyos, hogy hitt benne! Mindezt tükrözi élete munkássága. Don Bosco minden tettét a boldogságos Szűz vezette és irányította. Az Ő tiszteletére építette ezt a gyönyörűséges templomot, mint tudjuk minden anyagi fedezet nélkül, csupán hitével és bizalmával alapozta meg tervét. Hitt abban, hogy a Segítő Szűz akar és fog is neki segíteni. Ebben egy pillanatig sem kételkedett! A nehézségek és kudarcok nem tántorították el, sőt még jobban

megecsíttették bizalmát. Egyszerűen gyermeki hittel bízott a Szűzanya támogatásában, segítségében. Bizonyítja ezt minden tette és az impozáns torinói Segítő Szűz Bazilika is.

Nos, őszintén meg kell kérdeznünk magunktól: hisszük-e, és abban a hitben élünk-e, hogy számunkra is Mária a biztos segítő, oltalmazó?

Kudarcainkban, elesettségekben hisszük-e az Ő segítségében? Hiszük-e, hogy Ő tud és fog segíteni?

Május szép havában, amikor különösen is tiszteljük a Szűzanyát, erősítsük meg bizalmunkat Máriában. Imádkozunk hittel: „Hiszen tudsz segíteni, ó hatalmas! Fogsz is segíteni, ó kegyelmes!”

Ott Torinóban, a Segítő Szűz bazilikájában megemlékeztem Önökről, a magyar ifjúságról, népünkről. Kértem a Segítő Szűzet, legyen valóban segí-

tőnk, oltalmazónk, közbenjárónk Szent Fiánál.

Kedves Munkatársak, kedves Don Bosco tisztelők! Fogjunk össze most májusban, és közösen kérjük Anyánkat, Máriát, hogy ne feledkezzen el rólunk, szegény magyarokról! Ne feledkezzen meg országunkról. Ha valaha szüksége volt népünknek Mária segítségére, közbenjárására, akkor azt hiszem, ma valóban igen!

Tanuljunk Don Boscótól! Ő mindig, minden körülmények között bízott és hitt Mária segítségében. Kövessük Atyánk példáját. Ha csüggedés ér bennünket, ha elvesztettük örömlenket, leverték vagyunk, ha kilátástalannak látjuk életünket, menjünk Máriához.

Kívánok mindnyájuknak szép, kegyelmekben gazdag, máriás májust!

P. Havasi József SDB

SZENTTÉAVATÁSI ÜGYEK KONGREGÁCIÓJA

Róma, 2007. március 27.

Ikt. Sz. 2758-1/06

Eminenciás Uram,

2006. november 20-án kelt 3004/2006. számú levelében azt kérdezi Eminenciád a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjától, hogy a Szentszék részéről van-e valami akadálya annak, hogy a boldoggá avassák vagy vértanúnak nyilvánítsák Isten Szolgáját, **SÁNDOR ISTVÁNT**, a Szalézi Szent Ferenc Társaság fogadalmas laikus testvérét, akit a hit gyűlölete következtében, mint köztudott, 1953-ban kivégeztek.

Az ügyet megvizsgálva biztosíthatom Eminenciádat, hogy a Szentszék részéről **SEMMI AKADÁLYA SINCS** annak, hogy megtörténjen Isten Szolgájának, Sándor Istvánnak boldoggáavatása, vagy vértanúnak nyilvánítása, betartva azokat a „Normákat, amelyeket a Püspököknek a szenttéavatási ügyek vizsgálataiban követniük kell”, s amelyeket a Szenttéavatási Ügyek Kongregációja 1983. február 7-én adott ki.

Eminenciád odaadó híve az Úrban

Iosephus Card. Saraiva Martins
Prefektus
+ Eduardus Nowak
Archiepiscopus tit. Lunensis
Titkár

CONGREGAZIONE DELLE CAUSE DEI SANTI
Romae, die 27 Martii A.D. 2007
Prot. N. 2758-1/06
Eminentissime Domine,
Litteris sub N. 3004/2006, die 20 mensis Novembris anno 2006 editis, Eminentia Tua ab hac Congregatione de Causis Sanctorum quaeris utrum ex parte Sanctae Sedis aliquid obstat Causae Beatificationis seu Declarationis Martyrii Servi Dei STEPHANI SANDOR, Laici professi Societatis Sancti Francisci Salesii, in odium Fidei, sui fertur, anno 1953 interfecto.
Re explorata, placet mihi Eminentiam Tuam certiorem reddere, ex parte Sanctae Sedis, **NHIL OBSTARE** quominus Causa Beatificationis seu Declarationis Martyrii eiusdem Servi Dei Stephani Sandor peragi possit, servatis „Normis servandis in Inquisitionibus ab Episcopis faciendis in Causis Sanctorum”, die 7 mensis Februarii anno 1983 ab eadem Congregatione editis.
Eminentiae Tuae addictissimus in Domino
Iosephus Card. Saraiva Martins
Iosephus Card. Saraiva Martins
Praefectus
+ Eduardus Nowak
+ Eduardus Nowak
Archiepiscopus tit. Lunensis
a Secretis
Em.mo ac Rev.mo Domino
D. Petro S.R.E. Cardinali Erdő
Archiepiscopo Strigoniensi-Budapestinensi
Via una 62. - PE.1
H-1014 Budapest
MAGYARORSZÁG

A hit mozija

Don Bosco - A szeretet küldetése

Az olasz tévé 2006 szeptemberében bemutatta Ludovico Gasparini rendező Don Bosco életéről készült új, kétrészes filmjét, ami nem kis örömeinkre már itthon is megvásárolható. Az alábbiakban részleteket olvashatnak a film főszereplőjével, a tévé- és filmstárral, Flavio Insinnával készült riportból.

Mi a véleménye Don Boscóról?

Örületes spiritualitása volt, templomokat épített, tudta hogyan kell az embereket megvigasztalni, lelkes híve volt a szakszervezeti mozgalomnak. Forradalmár és szent volt egy személyben, és ezt már életében tudták róla. Ezen kívül író, színművész, mesterember. Számomra Bosco Szent János a világ felfedezését is jelenti.

Hogy lehet, hogy nem ismerte Don Boscót előtte?

Ismertem, de csak annyira, mint bárki más a vidámság és az ifjúság szentjét. Édesanyám a szaléziaknál tanult. Azután elkezdtem kicsit mélyebbre ásni és felfedeztem egy kifogyhatatlan aranybányát. **Melyik jellemvonását szeretné leginkább kihangsúlyozni?**

Ő maga a földi dolgok mestere volt és ugyanakkor az álmok megfigyelője is – ahogy ezt tartják róla. Napjainkban is tiszteljük és csodáljuk nagyságát. A forgatáson sok gyerek vett részt, de nem az a fajta szegény, rossz gyerekek, akik őt anakidején körülvették, mégis a nap végére teljesen kimerültem. Eszembe jutott Don Bosco, aki élete minden napját olyan gyerekek körében töltötte. Azután szívem ütött valami azon dolgok közül, amit ő az 1800-as években mondott. Akkoriban a gyerekeket gyárakban dolgoztatták, fogalmuk sem volt az emberi jogokról: „Nem elég szeretni őket, érezniük kell a szeretetet”. Csodálatos!

A Pio Atya, XIII. János, Maria Goretti filmek után ismét egy vallásos tárgyú film. Ott van még a Passió mozifilm is. Ez a leértékelődés jele, vagy valami jót jelent?

Hiszem, hogy tiszta szívvel bármi jót megtehetsz. Bizony jó jel, hogy vannak ezek a filmek. Ha komolyan végiggondoljuk, mindegyik egy-egy jó történet, amit tovább kell adni. Csak azt sajnálom, hogy ezeknél a filmeknél is fontos a nézettség. Egy szentről szól, de gondolni kell arra is, hogyan lehetne minél több hasznot kihozni belőle.

Tiszta szívvel dolgozott?

Gasparini, a rendező nehéz döntés elé állított. Nem gondoltuk, hogy meg kell örizzünk a Don Boscóról kialakult ideálisztikus képet. Én magam kértem a rendezőt, hogy meséljen a gyengeségeiről, de ő néma maradt. Meg akartuk ragadni az igazságot, a hiányosságait, a bizonytalankodásait, mivel Don Bosco életében is voltak bátortalan és félelemmel teli pillanatok.

Mit tenne Bosco Szent János a mai fiatalokért?

Jól ismerte korának fiataljait és persze igényeiket is. Kikapcsolta volna a televíziót. Nem viccelek. Manapság a fiatalok pszichikailag fejlettebbek, fizikailag egészségesebbek, de úgy gondolom a probléma ugyanaz: ha valakit nem szeretnek, akkor úgy nő fel, hogy csak azokat a törvényeket ismeri, amik őt körülveszik: a gyűlöletet és a durvaságot. Bizonyos nagyvárosok külső kerületeire gondolok, ahol nincs munkalehetőség, nincs iskola és ahol a maffia tevékenykedik. Senki nem mondja: gyere velem keressünk munkát. Ehelyett valaki odalép hozzád, és azt mondja: gazdaggá és fontossá teszek, gyere, kövess engem. Szükségünk van jó vezetőkre.

Don Bosco azt mondta: Gondját kell viselnünk egymásnak. A család például nagyon fontos. Otthon nem voltak anyagi gondjaink, de az apám mindig azt mondta: saját magad értéke nem olyan divatos márkavédjegyektől függ, amikkel nem is rendelkezel. És ez egy életre szóló erkölcsi iránymutatás volt. A szülők sokszor kimerültebbek annál, mintsem hogy igent vagy nemet mondjanak, és vajon elmagyarázzák-e néha azt, hogy miért mondtak valamire nemet? Azután láthatsz jó példákat is a munkád során: segíteni a szegényeken, bevonni őket, megélhetést biztosítani. De ez egyfajta tanítás nélkül szárnalmas. Meg vagyok győződve arról, hogy manapság Don Boscónak mindez kemény próbatételt jelentene.

Sok panaszt, hallani a fiatalokkal kapcsolatban. Lássuk mit gondol róluk!

Azt mondják, hogy mi nem vagyunk felelősségteljesek.

Ezek az általánosítások megrémisztenek. Hogy mi? Időre van szükség ahhoz, hogy valaki felnőtté érjen. Én úgy látom, hogy a fiatalok jól motiváltak, kicsit zavartak, de ez ebben az életkorban teljesen természetes. Tudod mit? Mi lenne, ha 80 évesen kellene elkezdenünk az életet, és onnan fiatalodnánk?

Érdekes gondolat. A másik ellenvetés az, hogy keveset olvasunk.

És mi van az idősebb emberekkel? Valójában a fiatalok olvasnak többet. Mikor befejeztem a középiskolát, nem olvastam éveken. Jött a katonaság, nehéz időszak, majd hirtelen azt mondtam magamnak: micsoda pazarlás. Az olvasás olyan, mint amikor valakit 4 évesen odaültetnek a

Flavio Insinna Don Bosco szerepében

zongora elé, és el akar szaladni.

Sokat tud a fiatalokról?

Tanítottam színészetet az egyetemen. Látam, hogy zaklatottak a fiatalok. Megmondtam nekik: az nem egy matematikai egyenlet, hogy híresek lesznek-e vagy sem. Csak bámultak rám és nem értették, hogy miről beszélnek. Azt gondolták: én tudom, hogy mit akarok, jól nézek ki, készűl rólam falinaptár és irány a TV.

És mit mondtak Önnek?

- Te sohasem biztatsz bennünket! - ilyesmit. Sajnálattal magukat. Így azt mondtam nekik: bárcsak tudnátok, hogy mit szeretnétek. Színész szeretnék lenni, de nem azért, hogy legyen öt nagy házam vagy hogy híres legyek, hanem azért, hogy szórakoztassam az embereket és amikor most azt mondják nekem: bánatos voltam és a filmed felvidi-

tott - ez az igazi siker.

Több száz hódoló virtúális közösséget hozott létre az interneten, hogy beszélhessenek rólad.

Ez igaz. Felelősnek és nyitottnak érzem magam irántuk, hozzáférhető kell hogy legyek, és ezt örömmel vállalom. Azt mondtam nekik: ti kedveltek engem tehát éljete a lehetőséggel és ismerkedjetek meg egymással. Ha ne adj Isten állást változtatok "Flavio Insinna, a vasboltos", ti legalább a barátaim maradtok.

A filmforgatás kezdete előtti vasárnap este elmentem egy szalézi templomba a római főpályaudvarhoz közeli Szent Szív plébániára.

Imádkozni?

Természetesen. Kimondottan Don Bosco segítségét kértem. Ahogy ott ültem, az jutott eszembe, hogy ha neki egyetlen fillér nélkül sikerült felépítenie ezt a bazilikát, és megtennie mindazt, amit tett, talán nekem is sikerül eljátsznom azt a szerepet, melyben egy ilyen hihetetlenül értékes embert alakíthatok.

Rosario Carello

SZTRENNÁ 2007

SZERETNI AZ ÉLETER Kapcsolatban ...

(Fordította Aggházy Eszter)

„És elnevezte az ember feleségét Évának, mert ő lett az anyja minden élőnek. Az Úristen ezután bőrköntösöket készített az embernek és feleségének. Felöltöztette őket, és azt mondta az Úristen: Íme az ember olyanná lett, mint egy közülünk: tud jót és rosszat.” (Ter 3,20)

Attól a pillanattól kezdve, hogy Isten, aki Háromságos Isten, azaz személyek közössége, megteremtette az embert saját képére, az ember, mint elszigetelt individuum, nem hasonlíthat Istenre. Csak akkor fog hasonlítani az isteni közösségre, ha maga is (családi vagy társadalmi) közösséggé válik. A Teremtés könyve miután leírja, hogy Isten megteremtette az embert saját hasonlatosságára, hozzáteszi: „Férfinak és nőnek teremtette őket”. Rájuk bízta a teremtett világról való gondoskodást, és kezükbe helyezte a történelem iránti felelősséget. Az ember egy többdimenziós, kapcsolatok hálójában élő létező.

Az ember legfőbb hivatása tehát, hogy „úrként” alakítson ki kapcsolatot a teremtett világgal. Uralkodjon fölötte gondoskodva, azért, hogy az egyre irgalmasabb legyen a világ minden emberének szolgálatára. Ezt intelligenciáján keresztül teszi, hiszen a tudomány és a technika teret ad a fejlődésnek és a jólétnek. De az ember hivatásához tartozik még, hogy uralkodási vágytól mentes testvéri kapcsolatot alakítson ki a másikkal, úgy, ahogyan a pásztor őrzi és gondozza a reá bízott nyáját. Ez csak akkor lehetséges, ha valakinek birtokában van egy nagyfokú szeretetnek az emberiség családja iránt, ami az emberiséget szolidárisá teszi faji, bőrszín, nyelvi, kulturális vagy nemzeti megkülönböztetés nélkül. Az ember hivatása az is, hogy személyes kapcsolatot alakítson ki önmagával, azaz minél jobban ismerje meg és fejlessze képességeit anélkül, hogy egyik a másikkal szemben fölénybe kerülne, ill. azok kárára volna; egészen a test, szív, értelem, lélek harmóniájának és egységének eléréséig. Ez csak annak lehetséges, aki valóban ismeri önmagát és így képes felismerni hivatását és kötelességeit. Szent Pál így foglalja ezt össze: Isten azért teremtett minket, hogy hasonlóak legyünk Fia képmásához (Róm 8,29).

Végül, de nem utolsó sorban, az ember arra hivatott, hogy gyermeki kapcsolatot alakítson ki Istennel. Őelőtte azok az elhibázott magatartásformák, amelyek veszélyeztetik a cél elérését, nem

állják meg helyüket. Egy kettős tendenciára utalok: van, aki úgy gondol Istenre, mint egy úrra, akit szolgálni kell és aki önkényesen rendelkezhet felettünk; illetve van, aki úgy gondol Istenre, mint egy szigorú bíróra, aki fenyegeti a mi szabadságunkat és boldogságunkat. Az első istenkép félelmet kelt és azt eredményezi, hogy kapcsolatunk Istennel az úrrabszolga viszonyhoz fog hasonlítani. A második lázadáshoz vezet, és egészen odáig fajulhat, hogy kiiktatjuk Istent az életünkben, mert végre önmagunk akarunk lenni, az, aki kell hogy legyünk, az, akivé lenni akarunk. Jézus kapcsolata Istennel nem volt sem rabszolgai, sem lázadó, hanem gyermeki. Sőt, Jézus legfontosabb jellemzője éppen az ő „atyai” istenképe, akihez ezzel a gyöngéd megszólítással fordult: „Abba”, Atyám. Úgy tűnt, hogy számára a legfontosabb az „atyja akaratának teljesítése” volt, s nemcsak tudta, hogy küldetése a világban nem más, mint atyja akaratának beteljesítése, hanem még azt is kijelentette, hogy ez az ő étele. Ez a dimenzió valósul meg a hit által és megnyit minket Isten, mint Legfőbb Jó felé.

Manapság a világ bizonyos részein egyre nagyobb teret nyer a szekularizáció olyan formája - mintha Isten nem létezne (etsi Deus non daretur) -, amiért a hit mindenféle társadalmi vagy politikai következmény nélkül kerül át a privát szférába. A helyzet még rosszabb ott, ahová beférkőzik az agnoszticizmus, a tudomány, a technika és az emberi tudás korlátlan fejlődésébe vetett hit, mellőzve a létezés transzcendenciáját. Nincs hiány a tiszta és kemény ateizmus jeleiből sem. Ezek nem új jelenségek, bár manapság egyre agresszívebbek és alattomosabbak. Mindig tettek kísérletet arra, hogy az emberi létezés lecsökkentsék csupán egy dimenzióra, így eredményezve a halál kultúráját. És valóban, az ember a kultúrán keresztül teremt kapcsolatot a természettel, a többi emberrel, önmagával, Istennel. Végül az embernek fel kell ismernie, hogy csak akkor teremthet jó kapcsolatot másokkal, ha hiteles kapcsolata van Istennel. Ebből a nézőpontból a példa, amelyre saját létezésünket építhetjük és választ kaphatunk az élet nagy kérdéseire (élet és halál), az maga Jézus.

Don Pascual Chávez egyetemes
rendfőnök, Bollettino Salesiano 2007/3
(Fordította Szabó Judit)

DON BOSCO

A szeretet küldetése DVD

I/II. rész együtt 5000 Ft

A film bemutatja Don Bosco fordulatokban bővelkedő, rendhagyó életét. A meghatóan szép és igaz történet mintegy élő felkiáltójel a szeretet nevelő erejéről.

MEGRENDELHETŐ

a Szalézi Tartományfőnökségen

Postán: 1032 Budapest, Bécsi út 173.

Telefonon: (1) 453-2277

E-mailben: sdbung@mailbox.hu

Fizetés utánvétellel, vagy a mellékelt csekken névvel, címmel.

A közlemény rovatba kérjük feltüntetni: „FILM”

Máriás gondolatok

Szűz Mária

Boldogságos Szűz Mária és a Fájdalmas Szűzanya - a női élet mérföldkövei. Ha részesei Isten csodálatos ajándékából, megérjük a boldogságos anyaságot - amikor még nem nagyon gondolunk arra, hogy Mária életének is ez a szakasza volt a boldogsággal átitatott időszak. Az emberi életből fakadó szükségesség a Fájdalmas Szűzanya sorsának átélése is. Akár gyermekeink sorsának alakulásakor, akár életünk előrehaladtával a sokasodó testi és lelki kínok megélésekor. Bízunk kell benne, hogy a Boldogságos Szűz elég erőt ad majd a Fájdalmas Szűz terheinek elviseléséhez!

Völnerné K.Mónika

Édesanyánk

Május a legszebb hónapnak tartja a néphagyomány. Nemcsak azért, mert a természet dúsán ontja virágait, a legszebb pompába öltözteti Isten csodás alkotásait, hanem azért is, mert Megváltó Fiának édesanyját, Máriát köszöntjük a Lorettói litánia szavaival: „Szűz virág szent anya, - szeretetre méltó anya, - csodálatos anya, ... szomorúak vigasztalója, - keresztények segítsége, ... Könyörögj érettünk!”

Egy anya mindig közel áll gyermekei szívéhez, mennyivel inkább az Égi Édesanya! Az én anyukám nagy tisztelője volt a Segítő Szűznek. Mária tiszteletét első sorban tőle tanultam. Életem folyamán sokszor megtapasztaltam a Szűzanya segítségét nehéz helyzetekben.

„Úgy van az, hogy közeli és távoli eseményekre ezen örök igék prizmáján keresztül tekintünk, melyek a Kereszt magasából hangzottak el. E szavak prizmáján keresztül egy embert bíztak Isten Anyjára, mint az ő fiát.

Mindnyájan úgy érezzük, Máriára bíztak bennünket is, abban az egyetlen emberben. Ezért élünk e bizalom tudatában s hiszünk az Istenanyában, egy egész nemzettel együtt, nemcsak ki-ki önmagában, hanem egy nagy közösségben is.

Úgy érezzük, átölelnek e szavak: »Ez a te fiad.« Úgy érezzük, gyermekek vagyunk, és anyáknak tekintjük őt. És ezt az anyaságot terjesszük ki minden nemzedékre, s minden távoli és közeli eseményre! Olvassuk ki anyaságának jeleit az események haladásából, melyekben mindig ott volt a remény számunkra, a nehézségek ellenére. Ezek a jelek a miénk maradnak! Továbbra is a miénk, mert van édesanyánk!”

II. János Pál

Nagyon megérintett az a történet kicsi gyermekkoromból, amelyet édesanyám mesélt el. Így hangzott:

Tavaszi nagytakarítás volt éppen nálunk, meszeléssel, rengeteg munkával, melyből édesanyám is jócskán kivette a részét. Engem, mint csecsemőt kisebbik bátyámról bízott, hogy ő vigyázzon rám, játsszon velem. Édesanyám egyszerre csak nagy sírásra, fuldoklásra lett figyelmes. A bölcsőmhöz rohanva riadtan látta, hogy a mellkasomon rajzszögek vannak! Először tehetetlenül állt mellettem, mert látta, hogy a rajzszögekből már lenyeltem néhányat. Azután hirtelen letérdelt és kétségbeesésében a Szűzanya segítségét kérte és felajánlott engem a Segítő Szűzanyának. Csodálatos módon a két lenyelt rajzszög nem okozott bajt a testemben.

Mindenkinek csak ajánlani tudom Égi Édesanyánk iránti mély tiszteletet és bizalmat, kívánom és kérem, hogy megtapasztalják, milyen nagyon szeret minket.

Egy VDB

Ki nekem Mária?

Hittantanárként tanítványaimnak mint a legsikeresebb embert szoktam bemutatni. Magyar nyelvünk igen jól mondja: NAGYBOLDOGASSZONY. Minden ember vágyik a boldogságra, de a világ kínálta lehetőségek csak ideig-óráig adják meg. Mária a „jobbik részt választotta”. Életével példát adott, hogy Isten útján járva lehetünk boldogok. Néhány éve Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, egy előadáson hallottam: ez az igazi keresztény nők napja, mert Mária nem valami ellen, hanem valami – az élet – mellett döntött. Sok minden kapcsán áll előttünk példaként, de jó döntést hozni csak az Ő példája szerint érdemes.

Semegi Józsefné Mária

A csodálatos Segítő Szűz

Még kisiskolás voltam (valamikor 1945 után), amikor álomban a templomban olyan színes üvegablakot láttam, amilyen a valóságban nem is volt. De még Szűzanya képet sem láttam soha olyat.

1957-ben egy fiatal atya lett a plébánosunk, akinek feltártam a szívem vágyát, hogy plébánián szeretném szolgálni a Jőistent. Ő 1960-ban be is ajánlott egy plébániára házvezetőnőnek. Amikor megérkeztem, legnagyobb meglepetésemre azt a Szűzanya szobrot láttam meg ott, amit álomban egyszer régen az üvegablakon. Úgy éreztem magam, mint aki HAZA érkezett, noha 150 km-re voltam az otthonomtól...

Később tudtam meg, hogy a szalézi atyákon keresztül szolgálhatom Istent, mert itt akkoriban a kántor is szalézi atya volt.

1969-ben meghalt a plébános úr és a plébánia „idegen kézbe” került. Ezt követően, mint szalézi tulajdont hordoztam magammal a Segítő Szűzanya szobrot, míg végre – nagy örömemre – sikerült az újpesti Szalézi Rendháznak adnom.

Havasi József tartományfőnöktől kaptam egy fényképet a szoborról, amit úgy örökök, mint egy ereklyét, és öröm tölt el, amikor napközben egy kis időre megállok a kép előtt.

Egy VDB

Mária, jó anyánk

Az első élményem Máriával kapcsolatban még gyermekkoromból való. Egyszer nagyon haragudtam édesanyámra, mérges voltam rá, mert valamit nem engedett meg, amit szerettem volna. Sírva bújtam a paplan alá és imádkozni kezdtem, mint ahogy minden este. Az Én Istenem, jó Istenem... után jött a Miatyánk, majd az Üdvözlégy. A gépiesen mormolt szavak azonban egyszer csak „élni” kezdtek bennem. Az imádságon keresztül megéreztem, hogy anyukám mennyire szeret, és ez a kettő, az égi és a földi anyám szeretete örökre összekapcsolódott bennem. Később, gyermekeim születésekor a nehéz órákban mindig Máriához imádkoztam, hiszen ő is átélte, amit én. Számomra biztosságot és megnyugvást ad, hogy életem nehéz pillanataiban és majd halálomkor is mellettem lesz a Szűzanya, jelenlétével erősít, támogat. Mivel ő jó úton jár, ezen én is biztosan eljutok Jézushoz, aki által Mária mindannyiunk édesanyja lett.

Marillai Andrea

Szívélyesség

A reformpedagógiai irányzatok közös jellemzője, hogy mindegyikük kiemeli: az eredményes nevelés érdekében meg kell találni a gyermekekben, fiatalokban azt a képességet, tulajdonságot, ami benne a legjobb és arra építeni a személyiségfejlesztést. Alapozzák ezt arra, hogy, képességeink funkcionális körökön keresztül kapcsolódnak egymáshoz, s így a képesség- és személyiségfejlesztésben egy transzferhatás érvényesül.

Don Bosco ezt így soha sem fogalmazta meg, de nevelési módszerének bármely elemét is vizsgáljuk, ez az elv mindig érvényesült „Még a legszerencsétlenebb ifjában is van egy pont, amelyen keresztül a jó utat találhat.” (L'arco, 1998. 17.). Adolfo L'arco szerint ez a szeretet a szívélyesség, ami Don Bosco módszerének középpontjában áll. Ő úgy tudott szeretni, hogy minden kicsinyes emberi fölé emelkedett. A szívélyesség módszerében ő maga volt a szeretet.

A szívélyesség ma miként valósítható meg, hogyan fordíthatnánk le a gyakorlatra?

A szívélyesség, ami a szeretet kisugárzása, olyan, mint egy **megközelítő, meghívó, megtartó módszer.**

Megközelítés: mindenkiben megtalálni azt, ami jó benne. Ez a keresés nehéz, sokszor keserű út, főleg, ha valós vagy vélt sérelem ért általa, vagy a tehetetlenség érzését váltja ki belőlünk. Előfordulhat, hogy az adott gyermek, fiatal nem szimpatikus, mert egy előző neveltünkre emlékeztet, aki számomra kudarcot jelentett. A megtalálni azt, ami jó a legnehezebb, mert akarnunk, és tudnunk kell meglátni, észrevenni. A megközelítés minden nevelő számára egy belső út, ahol meg kell tanulnunk, hogy ne a saját sérelmeinket ápolgassuk, hanem ezeket elfeledve, ezeken felülemelkedve azt tudatosítjuk, hogy minden növendékem fontos nekem, dolgom van vele. Don Bosco is megbántódhatott volna az esetenként felé irányuló visszautasítás, durva válasz miatt, de ő mindig szem előtt tartotta azt, hogy az általa megközelített fiatalok mind fizikailag, mind érzelmileg kizsákmányolt, termelőerővé alacsonyított emberek voltak. Korunkban a gyermekek, fiatalok sokszor fo-

gyasztóvá süllyesztett egyének, akiknek alapvető tevékenységét a TV, játéktermék, az akciófilmekből legfőbb értéként közvetített erő kipróbálása, fejlesztése jelenti, s nem a fűfűg, az ész, a szeretet, a másik segítése, a közösség élménye az elsődleges. Ha mi is mindezt tudatosítjuk, akkor könnyebb lesz a sérelmeken felülemelkedni, a másikat megközelíteni, könnyebb lesz a meghívás.

Meghívás: olyat tudok nyújtani, ami számára fontos. Minden ember számára az a hely a fontos, ahol megtapasztalhatja a szeretetből fakadó közvetlen kapcsolatot, ahol örülnek neki, ahol fontos, ahol figyelnek rá. Ezt a figyelmet nagyon nehéz megtartani. Ezért tapasztalhatjuk azt, hogy körülölk elvesszünk emberek, gyermekek, mert nem gondolunk arra, hogy ez nem egy sima folyamat, hanem egyes pontjai ismét előtérbe kerülhetnek, azaz újból meg kell hívni, figyelni rá. A meghívás nemcsak a felszólítás, hogy gyere el, hanem a szerető szívélyes figyelem, ami őszintévé tesz, és ez lesz az alapja a megtartásnak. A meghívás azt is jelenti, hogy tartalommal tudjuk megtölteni az együttlétünket. Ez feltételezi azt, hogy a „meghívottakat” igyekszünk megismerni és körülölkben valami olyasmit felkínálni, ami az ő érdeklődését is felkelti, fenntartja, illetve ki is próbálhatja magát. Don Bosco ebben is követendő példát mutatott, hiszen ő nem rákényszerítette az általa jónak tartott tevékenységeket a gyermekekre, hanem úgy érte el célját, hogy pl.: a zsonglörködéssel s egyéb „de jó lenne, ha én is kipróbálhatnám” élmény megteremtésével keltette fel a gyermekek érdeklődését, alakította ki

azt az érzést, hogy jó lenne ide tartozni. Ebben a folyamatban jöhet létre a megtartás

Megtartás: lehetőséget nyújtani arra, hogy kapjon és adjon, azaz a befogadás. Don Bosco nemcsak a fentről jövő üzenetet fogadta be, hanem ugyanúgy befogadó volt a világ, az elesettek felé. Ezt a befogadó szeretetet közvetítette és igyekezett minden növendékében kiépíteni, úgy hogy az életben kiszolgáltató, sivár lelki- és életkörülmények között élők is megtanuljanak örülni, örömet adni. Ez a nevelői munka egyik legnehezebb feladata, hiszen adni csak az tud, aki elfogad, s akit elfogadnak, befogadnak. Az elfogadás soha sem egy távolról szemlélést jelent és annak a közvetítését, hogy „én itt vagyok, ha akar, hozzám jöhet, kérdezhet, én egy biztos pont vagyok”. Don Bosco erre is példát mutatott. Nekünk kell a gyermekeket megszólítani, hiszen sokszor nem az ő akaratukon múlik a kölcsönös közeledés, hanem azon, hogy sérelmek érték őket, vagy szeretetsebeik vannak, esetenként a lelkiismeret-furdalás teszi őket befelé fordulóvá, miközben vággyák a segítő szeretetet, a tartalmas valahova tartozást.

Don Bosco arra tanít, hogy a közük tartozás mindenki számára elérhető, nem kirekesztő. Pedagógiája a Te, amely soha sem önös, mindenki beleért szívélyességébe, s ezért élhették meg a környezetében nevelkedett gyermekek, fiatalok és a vele kapcsolatban lévők a mi élményt, amely napjainkban is „gyógyító” erővel hat.

Czigány Enikő

Felhasznált irodalom: Adolfo L'arco (1998) Neveünk úgy, mint Don Bosco Reprografia, Bratislava

Caló-Puskás Szalézi - SZALIM Focikupa 2007. Nyergesújfalun

Immár második alkalom, hogy megrendezésre került a Caló-Puskás Szalézi - SZALIM Focikupa, és a csapatunk, a Szalézi Calcio Óbuda (SCO) mint minden alkalomra, ide is nagy reményekkel érkezett. A nevezetes napot megelőző szombatokon készültünk a megmérettetésre, és talán csak a szokatlan időjárás miatt nem mondhatom, hogy hóban-fagyban edzettünk. Már a kupát megelőző este megérkeztünk a meccsek helyszínére és bemelegítés után máris edzőmeccset játszottunk. Ezután indultunk Péliföldszentkeresztre, ahol csatlakoztunk a már ott levő csapatokhoz, és megkerestük a szálláshelyünket, ahol a másik óbudai csapattal együtt aludtunk. Gyors vacsora után az edzőnk máris ágyba parancsolt minket, hogy minél többet pihenjünk. Másnap reggel mindenki idegesen várta az indulást, ami csak két turnusban volt lehetséges. Késve bár, de minden játékosunk megérkezett, és jól is tették, mert a második meccset máris mi játszottuk. Idén sokkal több csapat vett részt a tartomány különféle részéből, és így még színesebbé vált a kupa.

A csoportmérközéseken az SCO kétszer kikapott, háromszor aratott győzelmet, és nem tehetünk semmit, mert két másik mérkőzéstől függött a továbbjutás. Csak ültünk a pálya szélén, halvány reménysugarba kapaszkodva. És csodák-csodája: sikerült! Mindkét meccs megfelelően alakult, és máris a legjobb négy között voltunk, sikeresen túllépve a „halálcsoportból”, ami jóval nehezebb, küzdelmesebb volt, mint a másik. És ez is volt a szerencsénk, mert az elődöntőben összekerültünk az „ösi rivális” Salesianum kollégista csapatával, és talán a nehéz csoportnak és az így szerzett nagyobb lendületnek, vagy talán a megszokott teremnek köszönhető, hogy a nagy csatában legyűrtük őket.

Máris ott voltunk a döntőben, és talán a sors iróniája, hogy ugyanazzal a csapattal játszottunk, aki a csoportmeccsek alkalmával kétségessé tette továbblépésünket – tehát kaptunk még egy esélyt. Nagy küzdelem folyt, de egyik csapat sem bírt a másikkal és ezt az eredmény is tükrözte: 2-2. Megszólt a végélteljesítő sípszó, és következtek a büntetők. Mindenki idegtépő hangulatban várta a büntetőrúgások párbaját, amit végül az SCO nyert 2-1-re. A csapattagok egymással ölelkezve ünnepelték első győzelmüket a kupán.

A díjátadás gyorsan lezajlott, mi pedig átvettük a szemünkben hatalmasnak látszó kupát. Gyors öltözködés, búcsúzás után a játékosok már a mikrobuszban utaztak hazafelé a megérdemelt serleggel.

Csány Marci

Néptáncsoport Szombathelyen

A szombathelyi Szalézi Rendház oratóriuma 2005 októberében nyitotta meg újra kapuit a gyermekek és a családok előtt. Ez azt jelentette, hogy a már korábban meglévő oratóriumi tevékenységeket befogadta, egységbe foglalta és így lett intézményünk elnevezése Don Bosco Oratórium és Népművészeti Stúdió. Ez a stúdió a szombathelyi oratórium egyik különlegessége, már több mint két éve - az oratórium megnyitását megelőzően - indult. A népművészeti stúdió két – a népművészet fogalmi körébe tartozó tevékenységgel foglalkozik: néptáncsal és a népi kézművességgel. Mindkettő alapvető célja a népi hagyományok őrzése, ápolása, az egész tevékenység megszerettetése Don Boscó-i szellemben.

Manapság a fiatalokat jobban vonzza az internet, játékok stb., és mindemellett háttérbe szorul a nemzeti identitástudatukat is befolyásoló népi hagyományok ápolása.

Néptánchagyományaink megismertetése különösen fontos feladat, hiszen leginkább ezen a területen tapasztalhatunk elhanyagolást a fiatalok között. A legtöbb fiatal a néptáncot „ciki”-nek tartja, és legtöbbször úgy jelenti ki azt, hogy ki sem próbálta. A szombathelyi néptánc-műhely érdekessége, hogy ezt a kezdeti akadályt megszüntetjük, éppen azzal, hogy a tánc élvezetére és megszerettetésére, sikerélményre törekszünk. A lényeg sosem egy meghatározott lépéssor hibátlan megtanulása, hanem a néptáncok és dialektusaink megismerése a híres Don Boscó-i vidámságon keresztül.

A néptáncsoport megalakulásától kezdve minden évben fellép a helyi plébániai rendezvényeken, amelyre a fiatalok aktívan készülnek. A több mint kétéves munka után a fiatalok felismerik a tánc szépségét, és hagyományaink őrzésének fontosságát, mely szintén egyfajta motiváló erő. A kezdetekhez képest új tagokkal is bővültünk, sőt egy újabb lépés az is, hogy már a szülők is elvállalták, hogy táncolnak.

Komoly jövőképpen gondolkodunk az oratórium népművészeti stúdióját illetően. Szeretnénk együttműködve azon dolgozni, hogy minél több gyermeket, fiatalot, családot tudjunk bevonni. Igen a család megszólítása nagyon fontos, hiszen a hagyományok őrzése így lesz a leghatékonyabb, ezért kifejezetten családoknak szóló népművészeti délutánokat is szervezünk. Emellett szeretnénk nagyobb szerepet vállalni a magyarországi szalézi animációban, érteve ez alatt a nyári táborokon, oratóriumi rendezvényeken való megjelenést.

Kovács Sándor

MEGHÍVÓ

Találkozunk Apostagon!

Augusztus 3-5-én ismét lesz LADIK fesztivál

Gomba módra szaporodnak hazánkban a különféle keresztény találkozók, de van néhány olyan rendezvény, aminek már komoly hagyománya van - ilyen az apostagi keresztény könnyűzenei fesztivál, melynek „hajója” idén már tizenkettedik alkalommal bont vitorlát: augusztus első hétvégéjén indul a „Ladik”.

A Ladik Ifjúsági Egyesület alapítói, és egyben a fesztivál ős-szervezői egy imaközösség tagjai. Az időközben már többgenerációsra duzzadt rendezőgárda az Apostagon békében együtt élő három történelmi egyház fiataljából verbuválódott. A program gerincét a szabadtéri színpadon zajló keresztény könnyűzenei koncertek adják.

Fergeteges hangulat, zene, vidámság jellemzi ezt a hétvégét, melynek egyik sajátos színtöltője a szalézi szerzetesek jelenléte. A Szalézi Ifjúsági Mozgalom tagjai már ötödik alkalommal vannak jelen a fesztiválon. Oratóriumot működtetnek az előadások szüneteiben és a programok után éjszakába nyúló játszóházzal, beszélgetési, barátkozási lehetőséggel várnak mindenkit.

- Az egész együttműködés úgy kezdődött, hogy az egyik fiatal munkatársunk rendszeresen járt a fesztiválra és olyan nagy lelkesedéssel beszélt élményeiről, hogy felkeltette a kíváncsiságomat - emlékezik vissza Andrásfalvy János atya, szalézi

ifjúságpasztorációs megbízott. - A szervezőkkel kapcsolatba lépve azonnal kiderült, hogy ugyanaz a célunk: Istenhez vezetni a fiatalokat, azokat is megszólítani, akiknek nem sok közük van hithez, templomhoz, imához. Azóta minden nyáron jelen vagyunk a "Ladik" fesztiválon. Jó megtapasztalni, hogy a zenészek mennyi lendületet, energiát, lelkesedést képesek átadni a fiataloknak, akik alig várják, hogy élőben hallhassák kedvenceiket. Az élő koncert frenetikus zenei élmény, igazi vérpezsdítő hatása van, mindenkit tűzbe hoz. Az idei fesztiválnak van egy külön szenzációja is, hiszen sikerült megnyernünk hírneves rockénekesünket, Varga Miklóst, Emerton- és egyéb neves díjak birtokosát, az "Európa" című örökzöld dal szerzőjét, aki augusztus 4-én délelőtt lép fel Apostagon.

- Meg szeretnénk mutatni mindenkinek, hogy lehet jóízűen, keresztény módon bulizni, és erre másokat is megtanítani. A zene fontos része a fiatalok életének. Mi szaléziak vagyunk,

ott a helyünk, ahol a fiatalok vannak - mondja Ábrahám Béla atya, aki egyik állandó szalézi szervező az apostagi fesztiválon.

Apostagnak ez egy örömmünnep, egész évben készülnek rá. Bevált gyakorlat szerint hívják meg azokat az együtteseket, akik minden évben fellépnek, de felkínálják a bemutatkozás lehetőségét a kevésbé ismerteknek is. A fesztivált mintegy keretbe foglalják a szentmisék, éjszakai dicsőítések és változatos lelki programok. Délben a hosszú, közös asztalnál Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és Beer Miklós váci püspök együtt ebédel a helybéliekkel, a fiatalokkal és a fesztivál résztvevőivel. A bográcspan főtt, ízletes, magyaros ételek a helyiek szakácstudományát dicsérik. Az esti koncertek után éjszakai virrasztás, táncház, teaház, tábortűz várja az ébereket, aki pedig elcsendesedésre vágyik, azt nyitott ajtóval, gyertyafénnyel hívogatja az apostagi kis templom.

Lengyel Erzsébet

Információk a szalézi szervezésű részvételről: sdb.szentkereszt@vnet.hu
a fesztivál meghívó szórólapja: www.szaleziak.hu SZALIM link; honlapja: www.ladik.hu

Don Bosco, a szaléziak és mi Nagyböjti lelki napok felnőtteknek

A lelkigyakorlatot, mely a nagyböjt első hétvégéjére esett, Ábrahám Béla atya vezette. A mottóhoz híven az előadások és a csoportbeszélgetések során Don Bosco életútját követtük végig, a szalézi rend születéséről hallottunk, gondolkodtunk, beszélgettünk. A résztvevők az ország különböző tájairól érkeztek: Albertfalva, Balassagyarmat, Esztergom, Kazincbarcika, Óbuda és Pesthidegkút egyházközségeiből kerültek ki.

Péntek este örömmel láttuk viszont az elmúlt lelkigyakorlatok résztvevőit, ismerősként üdvözlöttük egymást az esti beszélgetések folyamán, ismerkedtünk egymással, valamint azzal, ki, mikor találkozott életében először Don Boscóval, illetve a szaléziakkal. Az este folyamán még hallottunk egy előadást Don Bosco kilenc éves kori álmáról, mely komoly segítséget jelentett a lelki elmélyüléshez. Az első napot – a szalézi hagyományt felelevenítve – „Buona notte!”-vel zártuk. Géza testvér gitározása fémjelezte az egész hétvégét, köszönjük a bensőséges énekek kiválasztását és kíséretét.

A szombati előadásokon először a papságig követtük életútján Don Boscót, utána a fiatalokért - fiatalokkal élt életére fókuszáltunk. Ezt követően csoportokban folytatódott a téma továbbgondolása. Mindhárom csoportban jó hangulatban, komoly tanúságtételekkel gazdagítva egymást, mély gondolatokat tártunk egymás elé a lelkivezetéssel, vezetettséggel kapcsolatban, a tapasztalatokat pedig rövid összegzés keretében osztottuk meg. A koradélutáni keresztúton, melyet a szabadban jártunk, Szent-Gály Kata mély értelmű gondolatait olvastuk fel (*letölthető a honlapról!*), testi-lelki felfrissülést élvezve át. Az állomások kiválasztása kinek-kinek a tudatos döntésén vagy véletlenszerű „húzár-

sán” múltott. Ervin atya végigkísért bennünket a stációkon, és meggyőző jelenlétével erőt adott az időjárás szeszélyeinek elviseléséhez. A délutáni előadás mondanivalója a szalézi lelkiség köré csoportosult: ismét átgondoltuk miben gyökerezik, és milyen gyümölcsöket hoz Don Bosco szellemisége. Az újabb csoportbeszélgetés alkalmat adott arra, hogy Krisztus arcvonásaira és önmagunkba tekintve meghatározzuk saját „gyökereinket és gyümölcsjeinket”. A szentmisén Don Bosco lelki karakterét pontosítottuk, elmerültünk a szalézi lelkiséghez kapcsolódó gondolatokban. Az ízletes vacsorát követően többféle programon való részvételre volt lehetőség. A Kőristák című, tanulságos, komoly pedagógiai kérdéseket feszegető film sokak érdeklődésére tartott számot. Voltak, akik a beszélgetést választották, ismét mások a kápolna csöndjében, személyes imában, áhítatos énekekben találtak önmagukra, Istenre. Mindezekkel párhuzamosan lehetőség nyílt lelkibeszelgetésre, szentgyónásra. Az estét egy rövid „Jó éjszakát!” imádsággal zártuk.

A vasárnap délelőtti előadás a szent növendék – szent nevelő kapcsolatára világított rá. A komoly találkozások, mély kapcsolatok tulajdonságait szemléltük Don Bosco életében.

A szentmisét a környékbeli hívekkel együtt ünnepeltük; Andrásfalvy János atya életszerű - vagyis szalézi - prédikációja emlékezetes színfoltja volt a lelkigyakorlatnak (*letölthető a honlapról!*). Robert atya lelkes orgonakísérete sajátosan kedves hangulatot varázsolt a kápolnába. A záró előadás, melyet Géza testvér élménybeszámolója tarkított, a Szalézi Család sokszínűségét mutatta be. Rácsodálkoztunk arra, hogy a világon számtalan

helyen s formában csatlakozhatnak a meghívottak a Szalézi Családhoz. Beszámoltunk egymásnak a második csoportbeszélgetés tanulságairól, majd egy kedves énekekkel felkészítettük Géza testvér névnapja alkalmából. Ebéd után lelkiileg feltöltődve tértünk vissza mindennapi életünk kihívásai közé.

Köszönjük szépen!

Immár hagyományosan ismét hazafelé együtt irtuk meg Majerszkyne Ridinger Judit, Szőts Miklós, Angyal Béla és Aggházyne Eszter

Serdülők nagyböjti lelki napjai

Március 23-tól 25-ig tartottak a nagyböjti lelki napok, melyek témája „*Sarjadó élet, élet fája, virágnak virága*” – ahol több komoly, fontos dolgról beszélt számunkra is érthető stílusban Hartai Gábor atya Balassagyarmatról. A társaság nagyon vegyes volt: Óbudáról, Albertfalváról és Balassagyarmatról jöttek nagyobb csoportok, és hosszú idő után ismét voltak Újpestről is.

Az elmélkedések után csoportbeszélgetés következett arról, van-e, és ha igen, milyen elképzelésünk van az életről. Kissé távoli még számunkra mindez, hisz nemigen tudjuk elképzelni, hogy pl. 20 év múlva milyenek leszünk és hogyan fogunk élni, de nagyon jó, hogy a többség boldog családi életet képzel el magának.

Szó volt az áldozat vállalásáról, egészen a másokért odaadott életig, amit egy dokumentumfilm segítségével Maximillian Kolbe megrázó példáján keresztül gondoltunk át. Ebéd után a vállalkozó szelleműek „életfát” ültettek - hideg szélben, szitáló esőben, irtatlan nagy sárban: 4 nyírt, 5 törökmogyorót és 20 akácot a derítő és a foci pályára mellé. Egyeseknek ez nagyon tetszett, többen szurkoltak, még többen a sárban cuppogtak. János atya kitartóan lelkesített, Claudius pedig jó példát mutatva a hideg ellenére is ültette a fát.

Délután együtt keresztutat jártunk, az erdei úton a lourdes-i barlangig és vissza magunkkal cipelve egy nagy keresztet. Jó volt a környezet és a nagy kereszt, mert az ilyen jelképek segítenek megfoghatóvá tenni számunkra Krisztus áldozatát. Este a szentségimádás csendes, megnyugtató, bensőséges hangulata előkészített bennünket a gyónásra vagy lelkibeszelgetésre, amire az atyáknál volt lehetőség.

Vasárnap délelőtt volt az utolsó elmélkedés, majd utána ismét csoportbeszélgetés. Jó idő volt, így kedvet kaptunk egy kis sétáshoz is. Ezek után pakolnunk kellett, majd a szentmise következett. Az ízletes vasárnapi ebéd után sajnos el kellett válnunk, de sok új baráttra tettünk szert, és sok új élménnyel tértünk haza.

Összeállítás Pathó Annamária, Karáth Éva és Karkusz Dóra élménybeszámolója alapján

Ahol az Élet legyőzi a halált

Fiatalok nagybőjti lelki napjai

A március 15-ét követő, péntek estétől vasárnap délig tartó lelkigyakorlat középpontja – sokunk számára – a szombat délutáni keresztút volt. Nemcsak lelki-, hanem testi gyakorlatként is megéltük, egész lényünket átmozgatta, és talán át is alakította, amíg a tekintélyes méretű keresztfát elvittük - vagy elkísértük - az Őreg-kő szikláihoz.

A Jelenits atyától felolvasott gondolatok, az állomások közötti imádság és ének, a keresztfa látványa, érintése, viselése mindenkinek segített a befelé fordulásban, így közben egyre kevésbé törődünk azzal, hogy a készülő fotókon látszódjunk, vagy ne látszódjunk (ki-ki igénye szerint), és azzal, hogy mikor kezd esni az eső.

És a borult ég megkímélt minket az oda-vissza négy-öt kilométer hosszú, mintegy két órás gyaloglás alatt, amely visszafelé már inkább egy kirándulásra hasonlított. Az egyetemista (korú) lányok és fiúk ekkor már vidámabb hangulatban, sok mindent megbeszélve tértek vissza az Ifjúsági házba vacsoraidőben.

Komoly és vidám órák, percek váltották egymást az egész lelkigyakorlat alatt, amint arra mindnyájunknak szüksége is volt. Az előbbieik közé tartozott a Kolbe atya életéről készült dokumentumfilm péntek este, az utóbbiak közé János atya pillanatai a párna- és a paplanhuzatok között, amikor minket, hoppon maradottakat igyekezett kiségeteni ágyneművel, ha már nem volt annyi eszünk, hogy hálósákokat hozzunk ma-

gunkkal. Mint János atya bevallotta, ő ügyes, csak nem ebben a témakörben; végül a szokásosnál több paplanhuzattal és kevesebb lepedővel (egész pontosan nullával) oldottuk meg az éjszakánkat, de tökéletesen éreztük magunkat.

Lefekvés előtt talán csak azt sajnáltuk, és sajnáljuk ma is, hogy Robert atya esti gondolataira már alig tudtunk figyelni az álmoságtól, a felolvasás előtti mondatai viszont megmaradtak: „Az én konferenciám kb. húsz perc, de leírtam, hogy érthetőbb legyen.” Szombaton megismertük Géza testvérünk kilimandsárói és kazincbarcikai kalandjait a legnehezebb sorsú fiatalok között, Jakab és Domonkos vietnami szerzetesek mosolyát és ping-pong tudását; és az afrikai mondást az eleredő eső szeretetéről, hiszen ha nem szeretnénk, akkor is esne.

János atya többek között a türelemről beszélt (az óvó néni felejthetetlen példájával) meg a jó pletyka fontosságáról, mi pedig egymás között, kis csoportokban a lelkigyakorlat vezérgondolatáról:

„Szent Keresztfa, melyen az Élet legyőzte a halált.”

A késő esti szentségimádás is az elmélyülést szolgálta, amelyhez mindenki más-más Krisztus-arcot kapott a kápolnában.

A vasárnapot a Béla atya által tartott szentmise tette még szebb üneppé, és a prédikációja a tékozló fiúról, akit az

Atya nem alázott meg azzal, hogy a viszontlátáskor szembesítette volna a hibáival. Nem csupán bűnbocsánatot nyert, hanem irgalmat is.

Szent Ágoston szerint - ezt is a miséről tudjuk - a világot nem a szeretet és a gyűlölet, hanem kétféle szeretet küzdelme jellemzi, az Isten iránti és az önmagunk iránti. Volt, aki e gondolatot emelte ki a záró beszélgetésen a megelőző napokról, amelyen mindenki megszólalt, bár eleinte úgy tűnt, csak harapófogóval lehet kihúzni a többségből néhány szót. Pedig volt mondanivalója minden egyes embernek, de szerepelni senki nem akart. János atya végül egy labdával feloldotta a gátlásokat és megoldotta a helyzetet: akihez gurult a focilabda, annak kellett elmondania a számára legfontosabb gondolatokat, de ezt ekkor már senki sem érezte kényszernek.

Bár csak most jöttünk haza, alig várjuk már, hogy újra lássuk Péliföld-szentkeresztet, ahol az Élet legyőzi a halált!

Wittmann Zsófia és Arday Attila

Előttünk jártak

P. Cenki József SDB

(1915-1976)

Fájdalommal, de mégis büszkén tekintünk vissza az elmúlt évtizedek kommunista korszakára.

Fájdalommal, mert virágzó szalézi életünket vérbe fojtották, házainkat bezárták, munkánkat akadályozták. Most azonban, amikor újra dolgozhatunk, sebeinket gyógyítottuk és nem titkolt büszkeséggel tekintünk vissza azokra, akik életüket áldozták fel, hogy ma szabadon élhessünk. Több rendtársunkat börtönbe zárták, voltak akiktől életüket, voltak akiktől becsületüket rabolták el, megfosztván őket a legdrágább értékeiktől. Ezek közé tartozik jó rendtársunk, Cenki József.

Tehetséges, Don Bosco szellemétől áthatott szalézi volt. Apostoli buzgóság lelkesítette, hogy minél többet tegyen a lelkek, különösen az ifjúság megmentéséért.

Kálváriája 1948-ban kezdődött, amikor tartományfőnöke Ceglédre küldte, hogy szalézi alapítást szervezzen. 1952 őszén átvéve az új plébánia vezetését ötezer hívő lelkipásztora lett. Épülő templomát lebontották, híveit így egy iskola-kápolnából kormányozta. Hajnali négykor kelt, hogy rendezze környezetét. Bozótot irtott, kerítést épített, szépítette szegényes kápolnáját. Orgonált és lelkesen foglalkozott a környék ifjúságával. Mindennek meg is lett az eredménye. A város iskoláiból sereglettek hozzá a hitoktatásra váró fiatalok. Karácsonyi játékokat szervezett, lekigyakorlatokat tartott, és nem utolsósorban templomot akart építeni. Híveinek hűséges tábora rajongva szerette, értékelte munkáját.

Mindezt látva megmozdult ellene a rosszulindulatú, ellenséges propaganda. Koholt vádakkal másfél évi börtönre ítélték, remélve, hogy így majd elhallgattatják. Szabadulása után, új állomáshelyén Bobán, 1969-ben fiatalos lendülettel, töretlen lélekkel kezdhette meg Don Boscó-i munkáját.

Rövid idő alatt 29 házasságot rendezett, énekkart alapított, lelkesen és hatékonyan prédikált, templomát kívül-belül kifestette. E szép papi fáradozásai között érte elenségei részéről az újabb támadás. Az igaztalan vádakat teste-lelke nehezen viseli, így szabadulása előtt néhány nappal a börtönben éri a halál.

Ma büszkén tekintünk P. Cenki Józsefre,

és mindazokra, akik Krisztust hirdetve életüket, becsületüket veszítették. P. Cenki atya emlékét őrizzük és továbbadjuk utódainknak.

Búcsúzóul beszéljen helyette két verse:

Börtön...

A börtön a szabadság elfojtott helye,
Az államhatalomnak büntető ütlege.

Idekerül a gyilkos, tolvaj,
sokszor az ártatlan,
Ha igazságtalan az ítélet,
pedig ő hibátlan.

Több, kevesebb idő a fogoly élete

Fojtott sokszor a cellában a lélegzete.

Munkáját végzi szorgalommal,
hogy előbb szabaduljon,
Börtönélet helyett
a szabadban dolgozhasson.

Régi rémes börtönöket kényelmessé tették,

Mégis börtön csak börtön maradt,
ha megis szépítgették.

Rabruhában járnai, megszabott
helyen, rabság a javából,
Bármilyen jó is ez, távol
mindenkitől, távol a családtól.

Megbélyegzése az emberi nemnek,
Melytől fél és izgul, kit odavisznek.

De voltak a börtönnek
hős lakói is már,

Apostolok, szentek, sok-sok ezren immár.

Kitárult a börtön...

Kitárult előttem a börtön ajtaja,
Néhány nap és leszek annak új lakója.

Börtön és bilincs
szentek öröksége,
Deh szeretlek titeket,
Jézusnak éke.

Mihelyt átlépek az új otthon küszöbét,
Lelkem szentebbé válik, kezdem a mártír-
életet,

Mindent elviselek,
ha ütnek, ha éheztenek,
Jézusomra gondolok
és örömmel szenvedek!

Testem lehet, hogy gyenge lesz,
kórházba kerül,

De lellem az erős, mert ott is
Jézus Szívére borul.

Hisz itt úgyis gúzsba
kötötten éltem,
Ott legalább értékes lesz

Búcsúszunk

Elhunyt

P. Szilvágyi János SDB

Szombathelyen 2007. március 12-én, életének 72. évében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének Szilvágyi János szalézi áldozópap.

Szilvágyi János atya 1935. december 28-án született Szombathelyen. Iskoláit helyben végezte; eközben rendházunkban ismerkedett meg Don Boscóval, majd 1949. augusztus 21-én kérte, hogy követője lehessen. Az előjárók Nyergesújfalura küldték, ahol a már államosított iskolába iratkozott be, és a szalézi közösségben élt. Miután a nyergesújfalui közösséget feloszlatták, Bajóton, majd Péli-földszentkereszten élt más szaléziak mellett, és látogatta az iskolát. Annak ellenére, hogy ezeket a rendházakat is felszámolták, hű maradt szalézi hivatásához. Titokban végezte el a noviciátust 1957-ben. Első fogadalmát 1958-ban tette le. Végleg 1986. október 23-án kötelezte el magát Don Bosco követőjeként. Teológiai tanulmányait Budapesten, majd Győrben végezte. 1959. június 21-én szentelték pappá Szombathelyen. Különböző helyeken volt káplán és plébános. 1989-ben lelkesen tért vissza a szalézi közösségbe. Szombathelyen 1989-1991 káplánként működött, ezt követően plébános Borsodnádason, majd ismét Szombathelyre került vissza. Életének utolsó éveiben ereje, főleg emlékezőtehetsége állandóan romlott. Végül már nem is tudta ellátni papi teendőit. Rendtársai testvéri szeretettel ápolták és vigyáztak rá. Szilvágyi János atya ezt írja 1987-ben: „Hálás vagyok a jó Istennek, hogy szolgálatára hívott. Szerettem hivatásomat, és igyekeztem hűségesen teljesíteni”. Ez valóban így volt, szerette a jó Istent és papi szolgálatát. Igazi szalézi volt; különösen az engedelmisségben tűnt ki. Mindig készségesen, azonnal engedelmeskedett előljárójának. Emléke, példája élni fog szívünkben.

Kedves, jó János atyától 2007. március 21-én vettünk búcsút a szombathelyi szalézi Szent Kvirin plébániatemplomban gyászmissza keretében, majd a Jáki úti temetőben helyeztük örök nyugalomra.

P. Havasi József SDB
szalézi tartományfőnök

Havannában 2007. március 8-án, életének 85, vallási hivatalának 67, áldozópapságának 58. évében elhunyt

P. Kóczán Ákos SDB

magyar szalézi misszionárius

Viszontlátásra kedves barátunk, Ákos atya, viszontlátásra a mennyben,
Krisztus adjon neked életet és fogadjon barátságába!

Hírek a szalézi világból

Ajándék XVI. Benedek pápa 80. születésnapjára - Joseph Alois Ratzinger, azaz XVI. Benedek 1927. április 16-án született a felső-bajorországi Marktl am Innben, 265-ik pápaként két éve áll a Római Katolikus Egyház élén. A születésnapot ünnepi szentmisével és a pápa „Názáreti Jézus” című könyvének megjelentetésével köszöntötték. Több mint 50 ezer hívő jelenlétében került sor az április 15-én, vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődő szentmisére, amit a Szent Péter térről a Missioni Don Bosco Médiaközpont a Vatikáni Televízióval együttműködve élőben közvetített az egész világra HD (nagy felbontású) technikával. A Missioni Don Bosco vezetője, Stefano Bianco elmondta, hogy nagy megtiszteltetés volt számukra, hogy megtehették, és ez az adás ajándék volt a pápa születésnapjára. A HD technika nagy előrelépés a minőségi adásugárzás terén, és a Missioni Don Bosco Médiaközpont rendelkezik megfelelő berendezésekkel, hogy ilyen magas színvonalú professzionális szolgáltatást nyújtsón. (VR/ANS)

Boldog Morano nővér halálának századik évfordulója - 2007. március 24-én és 25-én volt a Boldog Maddalena Caterina Morano (FMA) nővér halálának 100. évfordulója alkalmából rendezendő emlékévi hivatalos megnyitója. Az emlékévi mottója: **„Együtt...a remény jele”**. Az ünnepségsozrot zárónapja 2008. március 30-án lesz. Morano nővér 1847. november 15-én született Chieriben. Miután 1878-ban, Morneseben találkozott Don Boscóval, belépett a Segítő Szűz Mária Leányai intézetébe, ahol 1879-ben tett fogadalmat. 1881-ben egy leánykollégium vezetésével bízták meg a cataniai Trecastagniban. Itt annyira jól érezte magát, hogy Szicília az ő „különlegesen szeretett” vidékévé vált, és a régió első tartományfőnöknője lett. 1908. március 26-án halt meg. Az emlékévi megnyitójának programjai rendkívül változatosak voltak,

melyből példaként csak a szicíliai Segítő Szűz Mária Leányai tartományi webrádió irodájának beindítását emeljük ki. Az adó neve: „Radio For You” (Rádió Neked), amely nemcsak szórakoztató céllal jött létre, hanem fontos szerepet tölt be a nevelők és a fiatalok egymás közötti kommunikációjában, valamint kiváló evangelizációs lehetőség azok számára, akik az élet és a remény tanúivá szeretnének válni. (ANS- Catania)

Gutenberg-díj a szaléziaknak - Julian Sante szalézi testvér kapta a Johannes Gutenberg-díjat a madrasi nyomdászok és litográfusok által megrendezett „Nyomdászok Napján”. Julian testvér 50 éve dolgozik a „Grafikus Művészet” Szalézi Intézetben. Apostoli munkásságának eredményeként a helyi sajtó megtelt étellel,

kreativitással, így szólítva meg több ezer fiatal. (ANS-Chennai)

Szalézi Ifjúsági Mozgalom (SZALIM) Fesztivál - Március végén a jesolo-i Palazzo del Turismo adott helyet az északkelet-olaszországi SZALIM fesztiválnak, melyen mintegy 4000, 10-14 év közötti fiatal vett részt. A rendezvény mottója: **„Uram, te vagy az élet forrása”**. Iginio Biffi, a találkozó egyik szervezője a következőképpen nyugtázta a nap eseményeit: „Elégedettek vagyunk, hogy a nap hasznosan telt a rossz idő ellenére is, melynek következtében a délutáni közösségi játékokat a strand helyett a sportsarokban tartottuk meg.” (ANS- Jesolo)

Vademecum a neten a fiatalok számára - Márciusban új szalézi honlapot indított a nemzetközi Szalézi Ifjúsági Mozgalom www.donbosco-accyp.net címmel azzal a céllal, hogy ötletbörzére és együttműködésre bátorítsa a fiatalokat Európa-szerte. A honlap folyamatosan közli a tartományok ifjúsági irodáitól kapott friss híreket 18 országból. A fiatalok az ifjúsági önkéntességről is találnak itt információkat, valamint a tanulmányi csere lehetőségeiről, és természetesen az ifjúsági szállásokról is. (ANS - Brüsszel)

Klinikát és új kozmetikai irányvonalat neveztek el Boldog Artemide Zattiról - Március 15-én, Artemide Zatti emléknepjén nyitotta meg kapuit az a bőrgyógyászati klinika, mely „Patagónia szent gyógyítójáról” kapta nevét. A hírt a klinika tulajdonosa, a híres tokiói bőrgyógyász, Dr. Urushibata barátja, P. Angelo Yamamouchi SDB röppentette fel, aki néhány éve maga keresztelte meg az orvost és egész családját. Ezen felül Dr. Urushibata neje egy új kozmetikai irányvonalat is el kíván nevezni Artemide Zattiról. (ANS – Tokió)

Rekord a szolidaritás jegyében - Az olasz TSF cég, mely az olasz vasutak információs rendszerét működteti, csocsó bajnokságot rendezett több információs cég között azzal a céllal, hogy megsegítse a szalézi oratóriumokat és világsúcsot állítson fel. Az eseményt az olasz Asztalifoci Szövetség szponzorálta, és az volt az elgondolás, hogy felállítsanak egy 6 órás, kétszapos világsúcsot. A játékban a cégek 70 alkalmazottja vett részt. A TSF minden elért gól fejében 3 eurót ajánlott fel. Az összegből csocsóasztalokat fognak vásárolni a szalézi oratóriumok számára azokban a városokban, ahol a TSF-nek kirendeltségei vannak (Róma, Firenze, Genova, Bologna, Torino) és más helyekre is kerül belőlük, több mint 50 városba Olaszország-szerte. (ANS – Róma)

Hírek a magyar tartományból

Óbuda: Bekapcsolódtunk a Városmisszióba... A missziós feladat adott: idén szeptember 16-a és 22-a között Budapest katolikus-keresztény hívei tanúságtételükkel, szavaikkal, tetteikkel megszólítják-megmozdítják a város másikat, nemhívó felét. A helyi közösségek és az egyes keresztények elkötelezettségén tehát sok múlik. Mi is be kívántunk kapcsolódni ebbe az akcióba, hiszen ezeket az alapvető kérdéseket nekünk is fel kell tennünk magunknak: mi miben és mit hiszünk, mitől érezzük magunkat boldogabbnak Isten szárnyai alatt, mint máshol, és hogyan tudjuk ezt a "kincset" mások számára is elérhetővé tenni, továbbadni? Első lépés egy szűk körű megbeszélés volt a kerületi megbízottakkal, majd a közös továbbképzés tapasztalata, aztán egy kisebb, majd egy bővebb körben való helybéli ismerkedés a témával. Minden megbeszélést, ötletelést, tervezést egyórási szentségimádás előz meg, hogy a bennünk lakó Lélek rendezze sorainkat és legyen akciónk házigazdája és irányítója. Ezek után nincs sok csodálkoznivaló azon sem, hogy február 11-én szinte "játszi könnyedséggel" alakult meg vezetővel együtt a városmissziós felelősök csoportja. És a kör kezd bővülni, a szélesedő missziós lélek szép lassan kovászszerűen áthatja a mi kis egyházközösségünket. Úgy legyen!

Animátor szülő találkozó - Március 3-án, szombaton estére animátoraink szüleit hívták a rendházba, hogy bemutassák: gyermekük mit keres nap mint nap a Szaliban, miért jár olyan nagy lelkesedéssel ide. De vajon kell-e a gyermek- és ifjúságmentés fontosságát bizonyítani? Mondhatjuk: érdemes. A hatás lenyűgöző volt: a gondosan összegyűjtött és bemutatott képek, az animátor-vallomások mind egy-egy mély, személyes és megható élménybeszámolóként feleltek meg, a tevékenység, a tervek és a program ismertetése pedig tényleg csak eloszlatni tud mindenféle eddig esetlegesen érzett előítéletet. Azt hiszem, ettől a naptól fogva az animátor szülők is munkatársaivá és hordozóivá lettek az oratórium munkájának.

P. Csány Péter SDB

Minden út Rómába vezet - Néhány héttel ezelőtt jósorsunk Rómába vitt. A rengeteg látnivaló, a város hangulata, a nyári időjárás, a finom ételek mind hozzájárultak ahhoz, hogy megőrizzük az ott töltött napok emlékét. Mégis, ami különlegessé, és szalézi munkatársként igazán élménnyé tette az utazást, az a szalézi közösség szeretetének, vidámságának köszönhető. A város szélén álló ház egyik szárnyában lakkak a világ minden tájáról

érkezett szerzetesjelöltek mintegy negyvenen, köztük egyedüli magyarként Vítalis Gábor (Müzli) is. A kora reggeli szentmisék, a közös étkezések rövid ideje is elég volt ahhoz, hogy befogadjanak minket, így otthon éreztük magunkat, megtapasztaltuk azt a Don Boscó-i lelkesedést, lendületet, amire mindannyiunknak szüksége van. Müzli szobájának faláról ismerős arcok néztek ránk; az óbudai animátorokról és a tanyatáborról készült képek azért vannak kiragasztva, hogy a fárasztó tanulás közben mindig eszébe jusson Don Bosco mondása: „Értetek teszem!” Mi pedig imáinkban kérjük Mennyei Atyánkat, hogy legyen mellette, erősítse hivatásában őt és a többi jelöltet is. Jövőre talán egy nagyobb csoporttal visszatérhetünk az Örök Városba, hogy együtt ünnepeljük diakónussá szentelését.

M. Andrea

(Óbudai Szalézi Hírlevél 2007.03.31.)

▲ Szombathely

Szombathely - Február vége és a március hónap teljes egészében a húsvéti készülődések jegyében telt el.

Elfoglaltságainkra azonban sötét lepelként borult az a szomorú esemény, hogy március 12-én, hajnalban, Szilvágyi János atyát a Teremtő magához szólította. Házunk ismét szegényebb és kisebb lett ezáltal, de bízunk abban, hogy János atya már fentről segít minket.

Március 17-én Oratóriumunkban megrendeztük az első Szalézi Csocsó Bajnokságot. Az érdeklődés a vártnál nagyobb volt. A verseny 18.30-tól egészen 21.30-ig tartott, és mindenki remekül érezte magát. (Ezt nemcsak illemből írom, de így igaz!) Az első helyezett a Horváth Ronny - Spanyol Gábor páros lett.

Március 24-én a helyi fiatalok szerveztek

oratóriumi délutánt. Volt közös imádság, kézműves foglalkozás, karkötő készítés, szendvics és sok vidám játék. A rossz idő ellenére, ami teljesen az épület foglyává tett minket, mintegy 51-en sereglettünk össze.

Most pedig a terveinkről: elsősorban a péliföldszentkeresztői búcsúra szervezünk zárándoklatot. Ezt követően május 27-én bérmálás lesz templomunkban, majd pedig pünkösdhétfőn az elmaradhatatlan Segítő Szűz Körmenetet tartjuk meg.

A sorokmajori templomunk felszentelésének idén ünnepeljük 10. évfordulóját. Erre az alkalomra a meghívott szónok Henczel Szabolcs atya lesz, az ünnepi szentmisét pedig június 24-én mutatjuk be, 11.30 órai kezdettel. Erre az alkalomra még egy színes kiadvánnyal, vidám műsorral és bográcsgulyással is készülünk. E nap délutánját is rászánjuk arra, hogy a közösség tagjai vidámságban és

örömben együtt lehessenek. Utána pedig a tanév befejeztével újra kezdődik a Szalézi Nyári Táborunk.

P. Márkus Zoltán SDB

Élet a Clariban - A Clarisium Szülői körének gondolata 2006 tavaszán született, majd a nyár elejére létre is jött az első találkozás. Őstől rendszeressé váltak a havi összejövetelek, beszélgetések, s eljött a tavasz, a kirándulások ideje is.

Március 16-án Pilisszentlélekre mentünk 8 autóval, 58 fővel. Dobogókőről sétáltunk le a szentléleki kolostorromhoz. A csapat életkora 6 hónapostól a több, mint két hetesig – na jó, a 78 évesig terjedt. A romoknál lett végre pár nyugalmas óránk, mert gyermekeink vad kidobószózsba fogtak, a nap szépen sütött, jólesett az üldögélés a gyaloglás után. Az egyetlen iz-

galom az volt, hogy az a gyerek, aki olyan magasra mászott a falakon, hogy fog lejönni??? (Lejött.) Elbúcsúzás előtt pár Kossuth nótát énekelünk/tanultunk.

Március 24-én a plébánián jöttünk össze közel ötvenen, ahol gyermekeink Lóri báccsival előadták a Vonatos kis darabjukat, amit még a régi Clari növendékei is előadtak annakidején. Utána mi – felnőttek – is színpadra léphettünk, hogy egy játék keretében megismerkedjünk egymással (sikeres volt, hatból egy nevet ma is tudok...). Utána még sokáig maradtunk együtt, s beszélgettünk.

Március 31. a templomtakarítás napja. Lemostuk a padokat, felástuk a kertet, a nagy bokorból kis növény sor, a száraz fából hamu, és bozótból templomkert lett. Közben beszélgettünk, fogtuk a létrát egymás alatt, adtuk a tanácsot a létra tetején levőnek, navigáltuk a pókháló felé. Bizony, rossz napjuk volt a pókoknak! Most viszont, aki az égre akarja emelni tekintetét, nem a pókok „kezenyomára” esik pillantása... Csak egy délelőtt volt, de mintha egy hetet töltöttünk volna együtt! Az a 30 fő megint kicsit jobban ismeri egymást.

Április 1-én vásárt rendeztünk. Három kismama „fújta a szelet”, s ha vihar nem is, de vásár azért lett az ötletből! A templomunk tatarozására gyűjtöttünk. Mindenki a találékonyosságát, a szabadidejét, s nem utolsósorban az anyagköltséget adta a közösbe. Húsvéti képeslap, festett tojás, horgolt nyuszi, kacska, gyöngy karkötő, nyaklánc, gyűrű, uzsonnatáska, szalvétakép, zsebkendőtartó, festett bögre, taizei ülőke – pár tétel a nagyon sokból. Használhatatlan dolgot nem vett senki – nem is árultunk olyat! – ám sokan tudunk szeretneinknek ajándékot választani a sok hasznos, szép dolog közül. A vásár eredménye (a rút anyagiak...) említésre méltó összeg az eddigi gyűjtések sorában. Jó volt megszólíthatni egymást, szeretettel megvételre ajánlani egymás munkáját, s közben megint csak szót váltani egymással.

Ezek után jött el a húsvét. A templom,

A clarisszeumi kirándulás

már nem csak épület, nem „csak” az Isten háza, már köztünk is épül! E sorok írója családjával tért vissza ifjúsága színterére 2006 húsvétján, s az idei húsvéti szent napok így az első év elteltét is jelezték. A tavalyi „elmentünk a szertartásokra” helyett az idén részt vettünk az Ünnepen! A takarítástól a körmenetig.

Megdöbbenő élmény volt a tavalyi „sokasággal” szemben, az idei körmenetben a sok-sok ismerős arcot látni! Ő Vándor Evangéliumos, ő a kertet ásta, ő a pókhálót szedte, ővele azon a nagy kaptatón beszélgettünk... (A körmenetben – szemben a tavalyival – hat „idei” kisministráns szerepelt, a visszatérő régi-ek mellett!) Családokat ismertünk meg, barátságok szövődtek és elindult a Vándor Evangélium. A beszélgetések, kirándulások, vásárok, közös munkák során formálódik a közösség, továbbadjuk a reményt, s éltejük a Clarit úgy, hogy közben a Clari élte minket!

Kovács Csaba

Pesthidegkút - Mazzarello Szent Mária ünnepe május 13-án van, az idén azonban egy héttel előbb, május 5-én tartottuk meg. Az előkészületek lázas ütemben folytak. A nővérek, az óvó nénik, az óvodába és az oratóriumba járó gyerekek szülei, a szalézi munkatársak és az animátorok sokat fáradtak, hogy méltóképpen emlékezzünk meg Mária Mazzarelloról. Mindenkinek megvolt a feladata: egy csoport a szentmise énekeit kísérte, egy másik csoport az ebéd elkészítésében segédkezett, az óvó nénik a délelőtt szervezett játékokba vonták be az óvodás gyerekeket, az animátorok viszont a délutánra szervezett játékot vezették, ezután pedig focibajnokság volt.

Ahogy Mazzarello Mária mondta: „*Tegyük a jót, ameddig még időben vagyunk!*” Hát most itt volt az alkalom jót tenni. Minden nap, amikor felébredünk egy új alkalom adódik a jócselekedetre. Hajrá!

Ági nővér

Mogyoród - A mogyoródi animátorok lelkes csapata már több alkalommal is összegyűlt, hogy előkészítse a 2007. évi Nyári Oratóriumot. Szent Erzsébet és Szent Imre évében járva úgy gondoltuk, hogy példájukat szeretnénk a gyerekeknek bemutatni, közben rávezetni őket, hogy ma sem lehetetlen szentté válni. (Gondoljuk, hogy ennek Don Bosco atyánk is örül) Már készülnek az egyes napokra a szentek jellemvonásait bemutató jelenetek, a logo terve is megvan, sőt az egyik vájt fülű animátor már az ezévi indulóval is előrukkolt. A májusi találkozónkon a további tervezgetéseken túl, már szeretnénk a napi játékokat kidolgozni. „**Indulj el az Úton!**” – jelmonddal hívjuk a gyerekeket a Nyári Oratóriumba.

A mogyoródi animátorok ▼

Lelki nap - Április 21-én nagy örömről a mogyoródi szalézi munkatársak vendége volt Ábrahám Béla atya, akit lelki gyakorlatot tartani hívtuk meg a Szalézi Nővérek rendházába. Rég dédelgetett álunk valósult meg ezzel: a szalézi lelki ségről elmélkedhettünk egy igazi, vérbeli szalézi atya vezetésével.

A program 10 órakor szentmisével kezdődött. Már ebből a szentmiséből is erőt és bátorítást kaphattunk mindennapi küzdelmeinkhez. Megéreztek, hogy Jézus velünk van mindig és biztat, hogy semmitől se féljünk. A szentáldozásban maga Jézus erősített meg minket és vele kértük a Szentlelket, hogy tegye nyitottá szívünket az előadások befogadására.

▲ **Pélföldszentkereszt: Négyes keresztelő** - A nyergesújfalui szalézi középiskola négy tanulója keresztelte meg április 29-én Ábrahám Béla igazgató atya. Hosszabb felkészülés után egy hetedik és három kilencedikes tanuló részesült ebben a szentségben.

▲ **Nyergesújfalu** - Március 30. és április 1. között zajlottak a szalézi középiskolában a NYUSZI napok. Első napon a tanulók tartottak előadásokat iskolatársaiknak, majd közösségi vetélkedők zajlottak, végül pedig a helyi zeneiskola növendékei és tanárai adtak hangversenyt a dákoknak. A képen az egyik diák különleges kedvenceit mutatja

Béla atya elmélkedésében felhívta a figyelmünket, hogy a szalézi lelkiség a kereszténység megélésének egy sajátos módja. Don Bosco szemével kell Jézus Krisztusra tekintenünk és ebből kell a cselekedeteinknek kiindulnia.

Jézust meg kell ismernünk. Szeretnünk kell és hűségesen követnünk. Nem elég őt csodálnunk, utánoznunk is kell.

Jézust, a Jó Pásztor állította elénk példaképül, aki ismeri övét. A nyája előtt halad, az elcsatangoltat megkeresi és vállára veszi, és ha kell, életét adja övéért. Nekünk is hozzá hasonlóan kell a fiatalok között élnünk és munkálkodnunk.

Egy rövid szeretetlakoma után kisebb csoportokban folytattuk a munkát. Béla atyától két feladatot kaptunk. Egyrészt azt, hogy gyűjtsük össze azokat a „gyökereket”, amelyek erőt adnak, hogy „életünket adhassuk fiataljainkért”. Másrészt keressük meg azo-

kat a „gyümölcsöket”, amelyek ezek eredményeképpen születőben vannak, vagy már meg is születtek.

Igazán őszinte és közös munka folyt az egyes csoportokban, amit Béla atyának köszönhetünk, aki érdekes gyakorlati példákkal fűszerezett előadásaiban mindannyiunkat felrázott és mély gondolatokat indított el bennünk. A közös munka eredményeit megoszthattuk egymással és kölcsönösen épültünk ezekből a megosztásokból.

Befejezésül hálát adtunk ezért a napért a Jóistennek és megköszöntük Béla atyának remélve, hogy még sokszor találkozhatunk vele Mogyoródon.

Köszönettel és hálával a mogyoródi szalézi munkatársak nevében:

Rákosiné Rózsa és Babiczné Krisztina

Gyermeksorsok

Szeptemberben az iskolarádió adásához bementőt kerestem. Az egyik osztályban megtetszett a 16 éves Krisztina kellemes, rekedtes hangja. Szívesen vállalta, hogy az iskolarádió egyik bementója lesz. A szakköri foglalkozásokon igyekezett egyre többet bizonyítani. Észrevettem, hogy nagyon érzékeny, ha valami nem sikerült neki, vagy ha megbántották az osztálytársai, hamar sírva fakadt. Az órákon csendes volt, figyelmes és szorgalmasan dolgozott. Sokszor láttam, hogy az osztályfőnökével meghittten beszélgetett.

Kezdték érdekelni a sorsa. Az osztályfőnöknél érdeklődtem először. - Nehéz élete volt - ennyit árult el a kislányról. Több hónapos közös munkánk során kölcsönös bizalom alakult ki közöttünk. Úgy éreztem, hogy elérkezett az idő, hogy érdeklődjek a sorsa felől. Hihetetlen volt, de őszintén megnyílt előttem, és elmondta élete történetét.

1990-ben született egy borsodi kis bányászfaluban. Édesapját nem ismerte, három éves volt, amikor meghalt. Az édesanya egyedül maradt három gyerekkel. Krisztina volt a legkisebb. Az anyuka nem dolgozott, és egyre többet ivott és dohányzott. A kislány tizenhárom éves volt, amikor az édesanyja is meghalt. Ez Krisztinát nagyon megviselte, hiszen egyedül maradt, minden támasz nélkül. A testvérei már családok voltak. A temetés után egy héttel édesanyja nővéréhez került, akinek már két felnőtt, családos gyermeke volt. Fél évet töltött náluk, de nem maradt tovább, mert az ötven felüli nagybácsi molesztálta a gyerek lányt.

Ezek után a bátyjához került, akinek a felesége lett a gyámja. A családnak sokat segít, takarít, mos, és dajkálja a testvére egy-, két- és négy esztendőes kicsinyeit. 56 300 forint családi pótlékot és árvasági segílyt kap. A pénzét a testvére kezeli, aki 2-300 forint havi zsebpénzt ad a kislánynak. A lakás kicsi, ezért ő a konyhában alszik. Hálás a testvérének és szeretettel beszél az új családjáról. A nagymama (az édesanyja anyja) vesz néha egy-egy divatos ruhát Krisztinának.

Szeptembertől tanulója iskolánknak. Nagyon jól érzi magát, barátokra, segítőkre talált. Szereti a tanárait, különösen osztályfőnökét, Margó nénit. Fodrász vagy nőruha-készítő szeretne lenni, de távolabbi terve az érettségi. Szívvel kívánom neki, hogy sikerüljön a további élete!

Szuromi Béláné

A szalézi kincsestárból merítve

A Segítő Szűzanya szentje

Az évek múlásával és testi egészségének hanyatlásával Don Bosco mindinkább úgy jelenik meg az emberek szemében, mint a „Segítő Szűzanya szentje” annyira, hogy kiprovokálják a terminusok cseréjét és a Segítő Szűzanya helyett azt mondják, hogy „Don Bosco Madonnája”.

Azonban mindez nem mítosz, sem pedig legendás dicsfény. Aki közel áll hozzá és jegyzi szavait és tetteit észreveszi, hogy egyre szorosabb kötelékek fonódnak a Szent és a Szűzanya között. Az 1863-ban Párizsban tett nagy utazásán, midőn egy „saját” csodájáról kérdezik őt, azt válaszolja: „Én csak egy bűnös vagyok, imádkozzatok hát értem. De forduljunk együtt imáinkkal a Szűzanyához ő biztosan meggyógyít, meghallgat, megért, együtt érez. Válaszol az égből. Nem tudok mást, csak kérni őt”. De amikor ez a „szegény bűnös” hívja őt, a Szűzanya mindig válaszol. Úgy tűnik, ott van, mellette, mintegy rendelkezésére. A valdoccói pap kezei úgy adják vissza az egészséget, mint a lourdesi víz.

A Rómában 1884-ben négy évvel halála előtt adott interjúban a Journal de Roma riportere többek között ezt kérdezte tőle:

– Milyen csoda révén tudott ön annyira házat alapítani a világ legkülönbözőbb országaiban?

– Többet sikerült elérnem, mint reméltem – válaszolta –, de a hogyanját magam sem tudom. A Szent Szűz, aki ismeri a mai idők szükségleteit, segít benne.

Az újságíró megemlíti az általa művelt csodákat, de Don Bosco szárazon félbeszakítja:

– Én sose törődtem mással, minthogy megtegyem a kötelességemet. Imádkoztam és bíztam a Szűzanyában.

Az utolsó kérdés ez:

– Mit tart ön az Egyház jelenlegi helyzetéről Európában, Olaszországban, és a jövőjéről?

– Nem vagyok próféta – válaszolja. – Senki, kivéve Istent, nem ismeri a jövőt. Mindazonáltal, emberileg szólva, azt kell hinnem, hogy a jövő nehéz lesz. Sejtéseim elég aggasztóak, de nem félek semmitől. Isten védelmezni fogja Egyházát, és a Szűzanya, aki láthatóan oltalmazza a jelen világot,

tudja, hogyan támasszon majd szabadítókat.

Don Bosco 69 éves, a sok munka tönkretette s ez válasza is érződik. Akkoriban is, midőn 26 évesen először jelent meg az iparosodó Torinóban, a jövő nehéznek mutatkozott. De reakciói akkor egészen mások voltak: belevetette magát az utca forgatagába, a börtönökbe, a város-szélekbe. Egy percig se siránkozott, minden erejét odaadta a jobb jövő előkészítésére. Most Don Bosco is fáradt öregecske és a jövőbe nézve érzi a félelmet, szomorú sejtései vannak. Öregkorának adóját fizetgeti, mint aki az élettől megöszült és megöregedett. De azonnal felülkerekedik a hite, és a Szűzanyában való bizodalma fölénybe kerül. Ezért aztán utolsó szavai – legalább is részemre – meghatóak. „A Szűzanya tudja, hogyan támasszon szabadítókat”. Ő maga nem lesz ott többé az új generáció megmentői között. Ő ugyanis ott volt a saját nemzetsége számára, és most meg kell adja magát az idő kérlelhetetlen törvényének. De, hogy mások ott lesznek, azt jól tudja. A Szűzanya tudja, hogyan támassa fel őket pontosan úgy, ahogyan 70 évvel korábban feltámasztotta őt Becchi szántóföldjeinek egyik eldugott dombocskája alól.

1884 és 1885 között tovább mélyül a családiasság Don Bosco és a Szűzanya között. Először tesz olyan benyomást, hogy érzi, látja a Szűzanyát jelen lenni műveiben, amiért elfogja őt az elérzékenyülés.

1884. májusában Rómában a régi oratóriummal való álmát diktálva, sírásba tör ki, ezt az esküszertű kijelentést téve: „Isten előtt mondom: Elég, ha egy ifjú belép egy szalézi házba, hogy a Szent Szűz azonnal különleges pártfogásába vegye őt”.

1885. augusztusában Don Bosco Nizza Monferratóba ment a Segítő Szűz Leányai beöltözésére és fogadalomtételére. Annyira ki volt merülve, hogy csak egy-két nővért tudott megáldoztatni. A beöltözésnél és a fogadalomtételnél csak asszisztálni tudott egy karosszékekben ülve. De egy-két szót mégis szólani akart. A hangja gyenge volt, és mellette Don Bonetti szolgált hangerősítő gyanánt, elismételve han-

gosan is a kijelentéseket, melyeket nem értettek meg.

– Tehát azt akarjátok, hogy mondjak valamit. Mondanék is sok mindent, ha beszélni tudnék. De öreg vagyok, törékeny öreg, mint látjátok. De azért azt megmondom, hogy a Szűzanya nagyon szeret benneteket, igen nagyon. És – tudjátok – ő itt van köztetek... És Don Bonetti hangosan: – Don Bosco azt akarja mondani, hogy a Szűzanya anyátok, szívesen lát és oltalmaz titeket.

– Dehogy, dehogy – vette át a szót Don Bosco. – Azt akarom mondani, hogy a Szűzanya valóban itt van, ebben a házban, és hogy megvan elégedve veletek... Don Bonetti még egyszer:

– Don Bosco azt mondja, ha jók lesztek, a Szűzanya meg lesz elégedve veletek. S akkor Don Bosco összeszedve erőit, kitarja karját s azt mondta:

– Dehogyan, dehogyan; azt akarom mondani, hogy a Szűzanya valóban itt van, itt köztetek! A Szűzanya itt járkel ebben a házban és betakarja azt palástjával. Talán ez a kijelentés az, amely leginkább kell, hogy elgondolkodtasson bennünket. A Szűzanya nemcsak a szalézi mű alapítója, hanem itt van köztünk. Sétálgat a házainkban, az udvarainkon, ahol a fiúk játszanak, iskoláinkban, templomainkban. Figyel. Szól hozzánk: anya, tanítónő, királynő a részünkre is, mint volt Don Bosco számára.

Így érezzük-e ezt mi is? Hisszük-e, hogy házainkba minden ifjút kézen fogva hozott a Szűzanya? Különleges oltalmába véve őket? Ha az évek meggörnyesztenek és a jövőtől megremülünk (természetes, hogy így legyen), fel tudjuk-e éleszteni a hitet? Megvan-e bennünk a hit bátorsága és optimizmusa?

(Teresio Bosco: Lelkigyakorlat Don Boscóval - részlet)

SZALÉZI NYÁR 2007

RÉSZLETES PROGRAMNAPTÁR

a www.szaleziak.hu honlapon

Óuda

Május 28. Városmissziós program
a Karizmák Ünnepe

Június 1-3. Családos hétvége

Június 18-22., 25-29. és augusztus
27-31. Nyári Oratórium

Július 9-14. Animátorok kirándulása

Augusztus 6-13. Tanyatábor

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola

Június 12-17. (kedd-vas)

Természetjárók kirándulása,
Bükkfennsík

Július 6-14. (pé-szo) Nyári iskolai tá-
bor

Salesianum Keresztény Pedagó- giai Szakkollégium, Óbuda

Augusztus 17. 10 órakor **FELVÉTE-
LI** Lelkipásztori ajánlás, életrajz,
személyi igazolvány szükséges!

Péliföldszentkereszt - SZALIM - központi tartományi programok

Július 3-7. (ke-szo) Ministránstábor
Július 16-19. (hé-csü) Animátorkép-
ző

Július 20-25. (pé-sze) Vadóctábor

Augusztus 17-20. (pé-hé) Szalézi
munkatársak lelkigyakorlata

Nyergesújfalu - Szalézi-Irinyi Kö- zépiskola - NYÚSZI Oratórium

Május 31-június 3. oratóriumi kirán-
dulás Istebna, Lengyelország

Június 19-22. NYÚSZI napközi orató-
rium

Augusztus 21-23. (ke-csü) Gólyatábor
Péliföldszentkereszt

Clarisseum

Június 3. Szentmise Sándor István
boldoggá avatásáért

Július 29-augusztus 4. Hittanos tábor,
Pilis

Újpest-Megyer

Május 28. (pünkösdi hétfő) 9 órakor
P. Tarjányi Ferenc SDB arany-
miséje

Június 10. Kirándulás Balassagyarmatra

Június 23. Júniális

A szalézi munkatársak éves nyári lelkigyakorlata augusztus 17-20. között lesz Péliföldszentkereszt.

Vezeti *P. Ábrahám Béla SDB*

tartományi vikárius, a munkatársak felelőse.

Témák: szombaton a szalézi lelkiség, vasárnap a szalézi pedagógia,
hétfőn a munkatársi egyéni és közösségi tervezés.

**A lelkigyakorlat augusztus 17-én pénteken vacsorával kezdődik
és augusztus 20-án, hétfőn ebéd után fejeződik be.**

Jelentkezés Krammer Andrásné Marikánál

tel.: 1/ 276-3360, cím: 1213 Bp., Erdősor u. 190.

Augusztus 15. (szerda) Zászlószentelés

Balassagyarmat

Június 10. Elsőáldozás

Június 18-július 6. Nyári napközi orató-
rium

Szombathely

Május 28. Segítő Szűz Mária Körme-
net Újperinten

Június 18 - július 13. Napközis és If-
júsági Nyári Tábor

Június 24. Sorokmajori 10 éves jubi-
leum és búcsú

**Június 30-július 1. (szo-vas) Tartomá-
nyi Oratóriumi Találkozó**

Július 14. (szo) Szombathelyi

Grundfoci Rangadó - tarto-

mányi

Augusztus 18. Volt kollégisták talál-

kozója

Kazincbarcika

Június 22-július 6. Nyári Oratórium

Mogyoród - FMA nővérek

Június 25-július 20. Nyári Oratórium

Július 22-27. (szo-csüt) Hittanos tábor

Eger - FMA nővérek kollégiuma

Július 2-13. Nyári Oratórium

Pesthidegkút - FMA nővérek

Május 26. (szombat) VIDES találkozó
és képzés

Június 18-29. Nyári Oratórium

Albertfalva - munkatársi csoport

Június 2. (szombat)- Vidámság napja

Augusztus 21-23. (ke-csüt) - Csillag-
tábor

**Szeretettel várjuk a pihenni, töltekezni vágyó
családokat, egyházi csoportokat, iskolákat egész
évben szállással és teljes ellátással, csodálatos ter-
mészeti környezetben, sportolási, kirándulási lehetősé-
gekkel. Családi események megünneplésére, talál-
kozók, konferenciák helyszínéül is kiválóan alkalmas.**

Címünk: 2533 Bajót-Péliföldszentkereszt, Pf. 3.

Telefon: 33/506-340,

fax: 33/506-341,

email: szali.peli@invitel.hu

Számos információt, képet és

friss tájékoztatást találnak a

www.szentkereszt.try.hu

honlapon.

▲ Szalézi munkatársak igérettétele

▲ Karácsony

Születésnap ▼

▲ Oratóriumi farsang

Családiasan ▼

 FÓKUSZ

▲ Jön a Mikulás

Oratórium ▼

Jó étvágyat! ▲

FÓKUSZ

